

Apoštolská penitenciária

DEKRÉT

URBIS ET ORBIS

Osobitné zbožné skutky vykonané počas Roku viery

budú obohatené o dar posvätných odpustkov

Na deň päťdesiateho výročia slávnostného otvorenia Druhého vatikánskeho koncilu, ktorému blahoslavený Ján XXIII. „zveril ako hlavnú úlohu vhodnejšie strážiť a vykladať drahocenný poklad katolíckeho učenia, aby sa stal prístupnejším veriacim v Krista a všetkým ľuďom dobrej vôle“ (Ján Pavol II., apošt. konštitúcia *Fidei depositum*, 11. októbra 1992: AAS 86 [1994] 113). Najvyšší veľkňaz Benedikt XVI. stanovil začiatok roka špeciálne venovaného vyznávaniu pravej viery a jej správne vykladaniu s pomocou čítania, lepšie povedané uvažovania nad dokumentmi koncilu a článkami Katechizmu Katolíckej cirkvi, ktorý bol publikovaný tridsať rokov po začiatku koncilu blahoslaveným Jánom Pavlom II. s jasným zámerom „aby ho všetci veriaci lepšie prijímali a aby sa rozšírilo jeho poznanie a aplikovanie“ (tamže, 114).

Už v roku Pána 1967 Boží služobník Pavol VI. vyhlásil podobný Rok viery na pamiatku 1900. výročia mučeníckej smrti apoštolov Petra a Pavla, „aby sa vyznaním viery Božieho ľudu ukázalo, aké naliehavo potrebné je vždy znovu potvrdzovať, chápať a hlbšie poznávať základný obsah viery, ktorý už po stáročia predstavuje dedičstvo všetkých veriacich, aby bolo možné v odlišných historických podmienkach ako v minulosti vydávať koherentné svedectvo“ (Benedikt XVI., apošt. list *Porta fidei*, 4).

V tejto našej dobe, keď ľudstvo prežíva hlboké zmeny, chce Svätý Otec Benedikt XVI. ako univerzálny pastier vyhlásením ďalšieho Roku viery vyzvať Boží ľud, ako aj bratov biskupov z celého sveta, „aby sa v tomto čase duchovnej milosti, ktorý nám Pán dáva, spojili s Petrovým nástupcom a spoločne si pripomenuli drahocenný dar viery“ (tamže, 8).

Tak budú mať všetci veriaci príležitosť „vyznať vieru v zmŕtvychvstalého Pána v našich katedrálach a v kostoloch celého sveta, v našich domovoch a v kruhu našich

rodín, aby každý pocítil silnú potrebu lepšie spoznať a budúcim generáciám ďalej odovzdať nemeniteľnú vieru. Náboženské spoločenstvá, ako sú farnosti a rôzne staré i nové cirkevné skupiny, si nájdu počas tohto roku spôsoby, ako sa verejne prihlásiť k Vyznaniu viery“ (tamže).

Okrem toho sú všetci veriaci povolaní – jednotlivo i spoločne – otvorene svedčiť o vlastnej viere pred druhými v ich osobitných podmienkach každodenného života, lebo „spoločenská povaha ľudskej prirodzenosti si vyžaduje, aby človek prejavil vnútorné náboženské úkony aj navonok, aby tak bol v náboženskej oblasti spojený s inými ľuďmi a vyznával svoje náboženstvo spoločne s ostatnými“ (deklarácia Dignitatis humanae, 7. decembra 1965: AAS 58 [1966], 932).

Pretože ide predovšetkým o to, aby sa v maximálnej miere rozvinula – nakoľko je to na tejto zemi možné – svätosť života a aby sa tak dosiahla čo najväčšia čistota duše, bude veľmi osožný dar odpustkov, ktorý Cirkev z moci udelenej jej Kristom, ponúka všetkým, ktorí náležite disponovaní, splnia špeciálne podmienky na ich udelenie. Pavol VI. učil, že „Cirkev svojou právomocou spravovať vykúpenie, ktoré uskutočnil Kristus Pán, odpustkami odovzdáva veriacim účasť na plnosti Krista v spoločenstve svätých, poskytujúc im v najväčšej miere prostriedky na dosiahnutie spásy“ (apošt. list Apostolorum limina, 23. mája 1974: AAS 66 [1974] 289). Takto sa prejavuje „poklad Cirkvi“, ktorého „ďalšie obohatenie predstavujú zásluhy blahoslavenej Božej Matky a všetkých vyvolených, od prvého spravodlivého až po toho posledného“ (Klement VI., bula Unigenitus Dei Filius, 27. január 1343).

Apoštolská penitenciária, ktorej úlohou je regulovať udeľovanie a využívanie odpustkov, ako aj povzbudzovať ducha veriacich, aby správne chápali a živilo zbožnú túžbu po ich dosiahnutí, na podnet Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie a pozorne berúc do úvahy Nótu s pastoračnými usmerneniami na Rok viery Kongregácie pre náuku viery, stanovila nasledujúce nariadenia vydané v súlade s mienkou vznešeného rímskeho veľkňaza, s cieľom udeliť počas Roku viery dar odpustkov, aby boli veriaci čo najviac povzbudení poznávať a milovať učenie Katolíckej cirkvi a získali tak z neho hojné duchovné plody.

V priebehu Roku viery, počnúc 11. októbrom 2012 až do 24. novembra 2013 môžu všetci veriaci, ktorí sa skutočne kajajú, boli na svätej spovedi, prijali sväté prijímanie a pomodlia sa na úmysly Svätého Otca, získať a použiť v prospech duší zosnulých veriacich úplné odpustky dočasných trestov uložených Božím milosrdenstvom za ich vlastné hriechy:

a) – zakaždým, keď sa zúčastnia na aspoň troch kázňach počas svätých misií alebo aspoň na troch prednáškach/katechézach z dokumentov Druhého vatikánskeho koncilu alebo z článkov Katechizmu Katolíckej cirkvi, v ktoromkoľvek kostole alebo na vhodnom mieste;

b) – zakaždým, keď navštívia počas púte pápežskú baziliku, kresťanské katakomby, katedrálny kostol, alebo iné sväté miesto určené miestnym ordinárom špeciálne na Rok viery (napr. spomedzi menších bazilík a svätýň zasvätených Panne Márii, svätým apoštolom a svätým patrónom) a zúčastnia sa na nejakom svätom obrade alebo tam aspoň na nejaký čas pobudnú v sústreďení a zbožnej meditácii, zakončiac modlitbou Otčenáš, Vyznaním viery v akejkoľvek oficiálnej forme, modlitbou k blahoslavenej Panne Márii, prípadne k svätým apoštolom alebo patrónom;

c) – zakaždým v dni určené miestnym ordinárom v rámci Roku viery (napr. na sviatky Pána, blahoslavenej Panny Márie, na sviatky svätých apoštolov a patrónov, na sviatok Katedry sv. Petra), keď sa na ktoromkoľvek posvätnom mieste zúčastnia na slávení Eucharistie alebo liturgie hodín a k tomu sa pomodlia Vyznanie viery v akejkoľvek legitímnej forme;

d) – v ľubovoľnom dni počas Roku viery pri zbožnej návšteve krstnej kaplnky alebo iného miesta, na ktorom sa prijíma sviatosť krstu, a obnovia si krstné sľuby v akejkoľvek legitímnej forme.

Diecézni alebo eparchiálni biskupi a tí, ktorí sú im podľa práva rovní, v najvhodnejší deň tohto obdobia pri príležitosti hlavného eucharistického slávenia (napr. 24. novembra 2013 na sviatok Krista Kráľa vesmíru, ktorým sa končí Rok viery) môžu udeliť pápežské požehnanie s úplnými odpustkami, ktoré získajú všetci veriaci, ktorí toto požehnanie zbožne prijmú.

Opravdivo sa kajúcim veriacim, ktorí sa nemôžu zúčastniť na tomto slávení pre vážne dôvody (predovšetkým všetkým mníškam, ktoré žijú v trvalej kláštornej klauzúre, pustovníkom, väzňom, starým a chorým ľuďom, ako aj tým, ktorí sú v nemocniciach alebo v liečebniach, alebo sa trvale starajú o chorých...), sa udeľujú úplné odpustky za uvedených podmienok, ak sa v duchu a v myšlienkach spoja s veriacimi, ktorí sú na slávení prítomní – a to najmä vo chvíľach, keď sú prenášané televíziou alebo rozhlasom slová Svätého Otca alebo diecéznych biskupov – pomodlia sa spolu s nimi doma alebo tam, kde sa nachádzajú modlitbu Otčenáš, Vyznanie viery v akejkoľvek legitímnej forme, či ďalšie modlitby v súlade s cieľmi Roku viery, obetujúc svoje utrpenie alebo ťažkosti svojho života.

Aby sa pastoračne uľahčil prístup k sviatosti pokánia a k udeleniu Božieho odpustenia prostredníctvom „právomoci kľúčov“, miestni ordinári sa vyzývajú, aby udelili kanonikom a kňazom v katedrálach a kostoloch určených na Rok viery splnomocnenia spovedať veriacich, ktoré sú inak obmedzené na interné fórum, ako o tom hovorí kán. 728, § 2 CCEO pre veriacich východného obradu a v prípade eventuálnej výhrady kán. 727, okrem prípadov, ktoré sú zrejmé z kán. 728 § 1; pre veriacich latinskej Cirkvi, ide o splnomocnenia, o ktorých sa hovorí v kán. 508, § 1 CIC.

Po napomenutí veriacich ohľadne závažnosti hriechov, na ktoré sa vzťahuje výhrada alebo cenzúra, určia spovedníci primerané sviatostné pokánie, ktoré bude podľa možnosti viesť k trvalému kajúcnemu životu a podľa povahy prípadov im uložia nápravu eventuálnych pohoršení a škôd.

Napokon penitenciária naliehavo vyzýva excelencie biskupov ako nositeľov trojakého úradu (munus) – učiť, posväcovať a spravovať –, aby zaistili objasnenie týchto princípov a usmernení, ktoré sú tu dané pre posväcovanie veriacich, osobitne s ohľadom na miestne, kultúrne a s tradíciou spojené podmienky. Katechéza prispôbenaá povahe každého národa by mohla jasnejšie a živšie predložiť rozumu a v srdciach pevnejšie a hlbšie zakoreniť túžbu po tomto jedinečnom dare, získanom skrze sprostredkovateľskú moc Cirkvi.

Tento dekrét platí výlučne na Rok viery, bez ohľadu na akékoľvek iné odlišné nariadenie.

Dané v Ríme, v sídle Apoštolskej penitenciárie, 14. septembra 2012, na sviatok Povýšenia Svätého kríža.

Kardinál Manuel Monteiro de Castro

najvyšší penitenciár

Mons. Krzysztof Nykiel

regent